

El Vènt e l Sól

En dì, el Vènt e l Sól i sbegiava fra de lóri, perché i diséva d èser ùn pù fòr(t) del àuter, cando i à vist en furèst, che l nidéva vanti plegià dén(t) de na mantèla. I sbegianti alóra i s è misi d'acòrdi che, fra de lóri dói, sarò stà l pù fòrt ci che sarò stà bòn de farge tirà fòr la mantèla al furèst.

El Vènt l à scumenzà a soflà pù che l podéva, ma pù che l soflava, pù che l àuter el se plegiava dénter, tan(t) che la fin el pòr Vènt à dovèst enplantarla iò. Alóra è nù l Sól, e da iò a pòc' el furèst, che l sentiva ciàut, el s è tirà fòr la mantèla. E el Vènt l à dovèst enzi améter che el Sól l èra pù fòr(t) de él.

T èla plasèsta la storièla? Diséntela sù n àuter bòt?